

Ennätysraportti

Pituuslennon Suomen ennätys 20.2.2008: Rauhala, Kittilä – Vuolijoki, Kajaani

Vietän Levillä joka vuosi perheeni kanssa hiihtoloman, ja aina on pallo mukana siltä varalta että sattuisi hyvä matkalentokeli. Tänä vuonna osallistuin myös Levin pallofestivaaliin, joka oli 10 päivän tapahtuma juuri ennen hiihtolomaviikkoa, joten kytiksellä tuli oltua vähän pitempäänkin. Suunnitelmissa oli lentää korkealla ja kovaa, joten varustuksesta löytyi happilaitteet.

Ensimmäinen hyvä keli osui perjantaille 15.2.2008. Sääkartat ennustivat kovia tuulia yli 10000 ft:n korkeuksiin. Tuulen suunta oli tosin rajan taakse Ruotsiin. Vuosien varrella on kuitenkin oppinut olemaan paljon luottamatta ennusteisiin, niin päätin lähteä koettamaan. Mukana oli Heidi Raivio. Nousimme FL 180:een ja vauhtia olikin 135 km/h. Suunta vain oli – kerrankin – juuri kuten ennustettu ja jouduimme keskeyttämään lennon Ruotsin Kalixiin ennen ajautumista pohjanlahdelle. Tulos jäi kiusallisesti muutamaa kilometriä vajaaksi Matkalentomaljan muihin suorituksiin.

Hyvät matkalento-olosuhteet oli ma 18.2. ja ti 19.2. Lensin paikallislentoa Kittilässä ja kumpanakin päivänä löytyi alle 3000 ft:stä yli 40 kts. Oletan että korkeammalta olisi helposti löytynyt 60-70 kts. Päätimme kuitenkin lähteä vasta ke 20.2., kun suunta näytti tosi hyvältä, vaikka vauhtia olikin hieman vähemmän kuin aikaisempina päivinä.

Valmistelut tällaiselle lennolle alkavat jo sujua, sen verran on kantapään kautta jo opittu asioita. Meillä oli mukana 2 Dittel-tukiasemaradiota, 2 C-moodi-transponderia, 2 GPS:ää, 2 10 litran happipulloa regulaattoreineen ja happimaskeineen, pulssioksimetri, varavirtalähde (akkupakki) ja 210 kg polttoainetta. Eväänä juomavettä, kahvia, voileipiä, keksejä ja suklaata.

Edellisellä lennolla transponderi alkoi kylmyyden takia hieman pätkimään, joten nyt laitoimme kotelon sisään käsilämmittimen (Intersportista), ja trankku pelasi hyvin koko matkan. Kokemuksesta viisastuneena laitoimme lämmittimet myös kenkiin. Matkanteko oli miellyttävää kun jalat eivät jäätyneet.

Otin oppilaan mukaan tarkkailijaksi (poikani Max) ja lähdimme aamulla Muonion Rauhalan kylästä klo 9.45 ilmaan. Avustamassa lähdössä oli vaimoni Kati. Rouvaa ei oikein huvittanut lähteä ajelemaan puoleenväliin Suomea, joten lensimme ilman maamiehistöä.

Startin jälkeen nousimme ripeästi. FL 95:n kohdalla yhteys Rovaniemen ACC:een, josta saimme selvityksen niin ylös kuin tarpeen. Nousimme FL 180:een, jossa vauhtia oli n. 65 kts, mutta polttoaineenkulutus oli kova ja pallon hanskassa pitäminen työlästä. Ensi kerralla aion lämmittää polttoaineet. Nyt mentiin kylmillä kannuilla ja typpipainestuksella. Lämpimät sopat olisi ollut parempi ratkaisu. Laskeuduimme FL 160:een jossa pallo lensi kevyemmin, ja vauhtia oli kuitenkin n. 60 kts. Näillä specseillä lensimme koko matkan.

Happea hengitimme aika tiuhaan, ja pyrimme pitämään happisaturaation yli 90 % koko ajan. Korkealla lennettäessä on myös huolehdittava nestetasapainosta. Nyrkkisääntö on 1 litra / vrk / 1000 m. Kun siis lensimme n. 4 tuntia n. 4500 metrissä niin piti juoda $4,5 * 4 / 24 = 0,75$ litraa

nestettä matkan aikana. Nestettä nimittäin lähtee hengitysilman mukana sitä enemmän mitä korkeammalla ollaan.

Lento sujui mallikkaasti, vaikka koko ajan oli puuhaa. Selvityksiä saatiin hyvin tarpeen mukaan.

Lennon loppuvaiheessa keli hieman yllätti. Lennonjohtaja Rovaniemellä ja lennonneuvojat Kajaanissa olivat hieman huolissaan meistä, koska sekä Kajaanissa että Oulussa oli IMC olosuhteet, pilvet maassa asti. Olimme ensin suunnitelleet laskeutuvamme Vaalaan, mutta koko Oulujärvi oli täysin tymässä. Oulujärven lounaispuoli oli CAVOK, joten jatkoimme Kajaanin Vuolijoelle, jossa pudotimme alas. Viimeinen kilometri meni pinnoissa n.1,5 kts nopeudella ja laskeuduimme pienen paikallisen tien varteen, josta oli helppo kahteen pekkaan roudata kamat.

Jätimme pallon varusteineen Vuolijoelle ja kiiruhdimme Kajaanin rautatieasemalle, jonne kerkesimme kahden minuutin marginaalilla ehtiäksemme Oulun junaan. Oulussa vaihto Rovaniemen junaan. Kati nouti Rovaniemeltä ja takaisin Levillä olimme klo 2.00. Noudimme kamat Vuolijoelta sunnuntaina ajaessamme Lapista kotiin.

Lopuksi: en epäile yhtään, etteikö tulevaisuudessa tehdä paljon pitempiäkin matkalentoja Lapista etelään. Olosuhteet ovat usein otolliset ja aion tulevinakin vuosina olla hiihtoloman aikaan siellä "kytiksellä".

Tietoja:

Pallo: OH-DCO "Adecco", LBL 120A

Lähtö: Kittilä, Rauhalan kylä, N67ast53.277min E24ast12.851min, klo 9.45

Lasku: Kajaani, Vuoljoen kylä, N64ast11.935min E26ast56.264min, klo 14.30

Pilotti: Peter Lindholm

Tarkkailija/apupilotti: Max Lindholm

Avustaja startissa: Kati Karlsson

Avustaja laskupaikalla: Esa Jokelainen

Avustaja laskupaikalla: Kaarina Jokelainen